

Prima instanță: judecătoria Buiucani, mun. Chișinău (jud. A. Negru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, A. Panov, I. Muruianau)

ÎNCHEIERE

03 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Potîrniche Emilia împotriva deciziei din 15 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în instanța de judecată intentată de Potîrniche Emilia împotriva Universității de Stat din Moldova privind recunoașterea nulității ordinului nr.222 din 05.11.2014 privind concedierea sa din funcția de șef al Căminului nr.10 al Universității de Stat din Moldova, restabilirea în funcția de șef al Căminului nr.10 al USM, încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin privarea de dreptul de a munci, precum și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La data de 05.02.2015 Potîrniche Emilia s-a adresat în instanță cu cerere de chemare în judecată împotriva Universității de Stat din Moldova (în continuare USM), solicitînd recunoașterea nulității și ilegalității ordinul nr. 222 din 05.11.2014 privind concedierea sa din funcția de șef al Căminului nr.10 al USM, restabilirea în funcția de șef al Căminului nr.10 al USM, încasarea de la pîrît în beneficiul său a despăgubirii pentru perioada de absență forțată de la muncă în mărime de 25 salarii medii lunare, a prejudiciului moral în sumă de 25 salarii medii lunare și a taxei de stat.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, prin ordinul USM nr. 222 din 05.11.2014 a fost concediată din funcția de șef al Căminului nr.10 al USM conform prevederilor art. 86 alin. (1) lit. c) Codul muncii, în legătură cu reducerea statelor de personal.

Menționează că, ordinul respectiv este ilegal și pasibil de a fi anulat, deoarece în contradicție cu art. art. 87, 89 Codul muncii a fost concediată fără acordul organului sindical. Mai mult, angajatorul nu i-a propus un alt loc de muncă (funcție) corespunzător în cadrul USM.

Susține că, conform art. 183 Codul muncii aceasta beneficiază de dreptul preferențial de a fi lăsată la lucru, deoarece întreține 4 copii, are o vechime mai mare în muncă la USM, i-au mai rămas cel mult 5 ani pînă la stabilirea pensiei pentru limită

de vîrstă și a avut stimulări pentru succese în muncă.

Afirmă că, în timpul procedurii de concediere pîrîtul a exercitat mobbing tendențios, provocîndu-i suferințe psihice, prejudicii aduse onoarei, cinstei, demnității și a privat-o de posibilitatea de a munci și de a-și continua activitatea la USM.

Prin hotărîrea din 12 mai 2015 a judecătoriei Buiucani mun. Chișinău s-a respins acțiunea înaintată de Potîrniche Emilia împotriva Universității de Stat din Moldova privind recunoașterea nulității ordinului nr.222 din 05.11.2014 privind concedierea sa din funcția de șef al Căminului nr.10 al Universității de Stat din Moldova, restabilirea în funcția de șef al Căminului nr.10 al USM, încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin privarea de dreptul de a munci, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 15 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a respins, din lipsă de temei, apelul depus de Potîrniche Emilia și s-a menținut hotărîrea din 12 mai 2015 a judecătoriei Buiucani mun. Chișinău

La data de 11 decembrie 2015 Potîrniche Emilia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea hotărîrilor instanțelor judecătorești cu emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia contestată este ilegală și pasibilă de a fi casată, deoarece a fost adoptată cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curtii de Apel Chișinău a fost adoptată la 15 octombrie 2015, iar Potîrniche Emilia a declarat recurs la data de 11 decembrie 2015.

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat de Potîrniche Emilia la 11 decembrie 2015 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2015, este în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Potîrniche Emilia, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Potîrniche Emilia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul constată că argumentele invocate în recurs, în esență sunt identice celor din cererea de apel, care au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel și nu urmează a fi supuse examinării în ordine de recurs.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultînd din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Potîrniche Emilia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă,

completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Potîrniche Emilia împotriva deciziei din 15 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală